

Любимо Україну. Працюємо для людей. Керуємося законом

Дорогі жінки!

*Сердечно вітаємо вас з Міжнародним жіночим днем
8 Березня!*

*Світ прекрасний жіночою красою, теплом ваших сердець, радістю ваших
усмішок та коханням. І це свято — ще одна чудова нагода подякувати
вам за життя, яке ви даруєте, за ніжність і невичерпну мудрість.
Нехай вас завжди оточує турбота чоловіків, а прекрасні почуття
дають натхнення для нових успіхів і життєвих перемог.
Бажаємо теплої та лагідної весни, добра і щастя у домі, здоров'я,
доброго гумору і здійснення найзаповітніших мрій.
Будьте щасливі та кохані!*

З теплом і повагою Чоловічий колектив Держпродспоживслужби

ОСОБИСТА ДУМКА

Наприкінці лютого ми завітали до керівника Головного управління Держпродспоживслужби Луганської області, пані Холоденко Рити Анатоліївни.

Не дивлячись на свою заклопотаність та брак часу, пані Рита знайшла для нас декілька хвилин. Приємно вразило, що у робочому кабінеті Рити Анатоліївни так багато квітів. Від звичайних фікусів до розкішних орхідей. Одразу видно, що тут працює життєлюбна жінка, справжня господиня з вишуканим смаком.

*Начальник ГУ Держпродспоживслужби в Луганській області
Холоденко Рита Анатоліївна,
Прес-секретар ГО «ЗооКонтроль» Зозуля Наталія*

У Рити Анатоліївни ми запитали, які ж завдання стоять перед Держпродспоживслужбою у Луганській області у питанні подоланні сказу в Україні.

Давайте відзначимо, що комплекс питань щодо стабілізації епізоотичної ситуації зі сказу в Луганській області, у тому числі вирішення питань, щодо регуляції чисельності безпритульних тварин ГУ Луганської області стоїть на особистому контролі. Постійно розглядається у Державній над-

звичайній протиепізоотичній комісії (ДНПК) при Луганській обласній державній адміністрації.

На виконання доручення ДНПК при Луганській ОДА № 2 від 20.04.2018, розроблено та затверджено обласні та місцеві комплексні плани з профілактики та ліквідації недопущення розповсюдження вірусу сказу тварин у 2018–2020 рр. У всіх районах нашої області на засіданнях ДНПК це питання розглядалося та є одним із основних. Що я хотіла би наголосити, що ми вже бачимо позитивний ефект. У 2018 році у регіоні кількість випадків сказу знизилася у два рази. Це робота яку ми проводимо разом з органами місцевого самоврядування та ОДА Дякуємо нашому керівництву Держпродспоживслужби, що в 2018 році нам була надана пероральна вакцина від сказу. Ми не могли розкидати її з літаків, тому ми розложили препарат уручну. Це пероральна вакцина від сказу для диких м'ясоїдних тварин.

Пані Рито, розкажіть, у 2019 році планується продовження цієї компанії.

Я маю надію, що така буде нагода, тому що ми слідкуємо за цими процесами. У нас є по районах графіки і ми відслідковуємо, що вакцина дає можливість значно знизити рівень сказу. Крім того у нашій області є де кілька органів місцевого самоврядування відслідковують і виконують один із пунктів протоколу ДНПК щодо зменшення чисельності безпритульних тварин. В той же час проводяться робочі групи ОДА на яких розглядаються питання, поки що не закінчене. Ми пропонували на Луганщині створити обласне підприємство для безпритульних тварин Але на сьогодні не вирішено питання, хто на сьогоднішній день буде реалізовувати цю програму. Але я сподіваюсь у цьому році воно буде вирішене.

Що робить Держпродспоживслужба відносно власницьких тварин, чи проводиться вакцинація від сказу?

Щодо власницьких тварин у нас була така дуже тяжка ситуація у м. Лисичанськ. Тому ми двічі чи тричі проводили, перший раз планову вакцинацію, а інші рази вакцинували тварин у місцях спалахів сказу. Ми все відслідковували, щоб було вакциновано максимальну кількість домашніх тварин. Я маю надію, що у цьому році по всіх неблагополучних пунктах буде зменшення сказу. Зниження кількості випадків сказу спостерігається по всьому регіону. Я навела для прикладу м. Лисичанськ, адже там була тяжка ситуація. Тому ми наполягли щоб органи влади відпрацювали це питання, тому вакцинували тварин тричі.

Рито Анатоліївно, Ви керівник Луганської Держпродспоживслужби, Ви в першу чергу жінка, з якими проблемами ви стикаєтеся у повсякденній праці? Чи багато жінок працює під вашим керівництвом.

Багато підлеглих жінок, але і багато чоловіків. І ви знаєте я не порівнюю, чи то чоловік, чи то жінка. Я порівнюю так: є державний службовець, є людина фахівець на місцях: в лікарнях та лабораторіях і є людина яка працює в органі публічного права. Хочу наголосити, що в мене дуже добре почуття до свого колективу. Тому що я бачу наскільки вони працьовиті люди. Вони хочуть щоб Луганщина процвітала. Вони роблять усе щоб змінити регіон на краще. При цьому що у нас на всю Україну саме у Луганській області була найгірша ситуація. А саме відсутність лабораторної діагностики, відсутність матеріально –технічної бази, у Головному управлінні не було жодного комп'ютера. Але Держпродспоживслужба України надала нам можливість придбати сучасну матеріально-технічну базу, ми самі заробляли своїм спеціальним фондом. І за три роки, ви вже бачите зміни. Ще нам трошки і ми вийдемо на рівень з найкращими областями.

Наші люди, і чоловіки, і жінки, проводять ретельну роботу, не тільки у ветеринарії, а по всім напрямкам. І у нас велика відповідальність перед людьми. Раніше не всі навіть знали, що є така служба. Зараз нас знають, до нас звертаються з різних питань. І один з основних контактів, який я веду це суб'єкти господарювання. Вони приходять до нас на наради, а ми проводимо багато нарад. 15 березня буде Всесвітній день захисту прав споживачів. То ми запрошуємо суб'єктів господарювання, серед яких відзначимо найкращих. Це дуже хороша роботу і я її підтримую.

А щодо побажання жінкам! Бажаю щоб скоріше закінчилася війна. А жінки України нехай процвітають, бо вони гарні та працьовиті. І хай Господь допомагає!

Немецкий опыт обращения с животными

ЗооКонтроль взял интервью у Генерального консула Федеративной Республики Германия в Украине, господина Вольфганга Мёссингера.

Консул ответил на вопросы, касающихся законодательных норм обращения с животными.

«Большое спасибо за приглашение и отдельное спасибо, за то, что удалось реализовать такой хороший проект в Попасной. Спасибо, что ваша организация так профессионально работает с беспризорными животными.

Касательно того, как обходятся с беспризорными собаками в Германии. Существует целый ряд правил, уставов, что делать, если на улице находят беспризорное животное. Можно либо обратиться в полицию, либо в приют для животных. И обязанность сотрудников полиции или сотрудников приютов для животных выяснить, кто же является хозяином данного животного. Если это не удастся выяснить, то животное остается в приюте. Расходы за содержание животного в приюте несет, как правило, община та, где это животное нашлось. Если возникает желание приобрести животное, то в этом случае есть ряд законов, которых необходимо придерживаться.

В Германии существует четыре уровня законов, которые регулируют основы защиты животных. При этом есть общие законы, регулирующие сферу обращения со всеми животными. И есть отдельные законы, например для собак.

Самый высокий уровень, это конституция, это основной закон, в котором есть статья, посвященная защите животных. Там есть одно предложение, дословно звучит так: «никому не позволено без какой-либо существенной

*Генеральный консул Германии в Украине
Господин Вольфганг Мёссингер,
пресс-секретарь «ЗооКонтроль»
Зозуля Наталия*

причины наносить вред или ущерб животному». Это основополагающее предложение, с которого уже проистекают другие положения.

Следующий уровень — это законодательство, касающиеся охраны животных. И там есть такое предложение «с каждым животным нужно обходиться так, как этого предусматривает порода, к которому оно относится». Это касается того, как кормить животное, где оно должно находиться, где проживать. Если это не соблюдать, то могут наказывать. Как правило, речь идет о денежном штрафе, но если есть существенное нарушение норм защиты животных, то может быть и тюремное заключение.

Хочу привести пример, который не касается собак. Я сам родом из местности, где много фермерских угодий. И здесь один из фермеров получил тюремное заключение за то, что он как следует в течении дня не доил корову. Это доставляло животному большие мучения. А хозяин был выпивший и не следил за животным. Это пример того, как не соблюдение норм по защите животных может закончиться тюремным сроком.

На третьем уровне находятся правила, которые касаются содержания именно собак. Например, общины устанавливают налоги за содержание собак. Или щенков нельзя забирать от матери до восьминедельного возраста.

Налог на содержание собаки — это местный налог, который может изымать любая община. Ставки налогов разные, от десяти до ста семидесяти евро в год. И общины оставляют эти деньги у себя. Но есть исключения, освобождаются от уплаты налогов те, кто содержат собак поводырей, собак для охраны. И люди с небольшим доходом могут быть также освобождены от уплаты налога, если докажут, что им нужна собака, что бы чувствовать себя хорошо.

Есть еще одно правило, согласно которому опасные породы собак нельзя ввозить в Германию, например питбультерьер.

И еще хотел бы отметить, если собака наносит какой-либо ущерб, либо вред, отвечать за это будет владелец. И именно для таких случаев предусмотрено страхование. Так же есть обязательство владельцев собак обязательно вакцинировать питомцев от бешенства.

Есть правила, которые, на мой взгляд, немного смешно звучат. Например, собаку нельзя вести на поводке из машины. Это значит, что нельзя привязать к автомобилю собаку, что бы она бежала следом. Но привязать к велосипеду и таким образом выгуливать разрешено.

В Германии все очень четко и ясно урегулировано.

Дополнительно общины могут устанавливать правила, где хозяева могут гулять со своими питомцами без поводков. В основном в парках, в лесах этого делать нельзя.

Существует норма, которая обязывает владельцев собак убирать за своими собаками фекалии. Этот пункт находится там, где и уборка мусора. Это целый комплекс правил и норм и если их не придерживаться, то можно получить штраф. В самом крайнем случае могут лишиться собаки. Законы варьируются от одной федеральной земли к другой. Есть отдельные нормы прописанные для содержания, кошек, птиц, фермерских животных.

В преддверии женского праздника, я хотел бы поздравить всех женщин мира за то, что они добились того, что 8 марта выходной. В Германии в этом году впервые в Берлине 8 марта так же объявлено выходным днем. В отношении украинских женщин, я хотел бы выразить глубокое уважение, за то, что в такое время им удается поддерживать свои семьи, хотя это не так просто. Я вижу, как женщины делают все возможное, что бы сохранить свои семьи. И я очень рад, что наблюдается тенденция увеличения количества женщин на руководящих должностях. Это положительно, что увеличивается влияние женщин на политику, экономику и другие отрасли».

Полную версию интервью смотрите на нашем канале YouTube

Сільське господарство — це життя!

У Каховському районі Херсонської області є невелике село Коробки. Знають про нього далеко за межами Херсонщини. Візитною карткою села є Каховський державний агротехнічний коледж, де вчать майбутніх ветеринарів, технологів та агрономів. Очолює коледж Машенко Володимир Філімонович, який підтримує авторитет навчального закладу на високому рівні.

Для здобуття знань та необхідних навичок майбутніми спеціалістами при коледжі створено навчально-виробничу ферму. Сьогодні саме про неї і піде мова.

*Працівниці ферми
Руслана Богданівна
та Надія Анатоліївна
зі своїм підопічним*

Працює на фермі невеличкий, але дуже завзятий та відданий справі колектив. У день та вночі робітники дбають про худобу. А господарство велике: це і корови, і коні, і вівці, і свині, є собаки та котики. Кожного треба погодувати, вигуляти, погладити, прибрати вольєр. Тварин вирощують для навчальних цілей, аби студенти мали змогу споглядати за розвитком організму і вчилися вчасно надати допомогу у разі необхідності. У кожній тваринці на фермі є ім'я. Наприклад, кобила-Красуня, бички — Гоша, Боня, Мартин, свинка Капочка, собачки Жуля та Ельза.

Всім господарством керує завідувачка ферми Руслана Богданівна, яка вже 20 років няньчиться з тваринами та студентами.

На фермі вчать студентів порати тварину, надавати ветеринарну допомогу, робити операції, щеплення, зашивати рани, приймати пологи, і в першу чергу любити тварин та поважати свою працю.

Під пильним оком доярки Олени Степанівни студенти вчать правильно оброблювати корів, щоб молоко було смачне та не гірчило. Робітники по догляду за тваринами завзяті хлопці, з ентузіазмом показують як ладити з кінями, баранами та бичками. Ще й на конях їздити навчать.

Щоб всім мешканцям ферми було вдосталь їжі, пильно слідкує обліковець Надія Анатоліївна. Хоча її обов'язки і не пов'язані з прямим контактом з тваринами, вона ніколи не пройде повз, не приділивши уваги худобі.

Молоді фахівці відвідують ферму не тільки у навчальний час. Двері ферми завжди відкриті для допитливих набувачів знань. Тут всім знайдеться робота. Руслана Богданівна розповідає які раді та які горді студенти, що вперше прийняли пологи. Потім няньчаться з поросятами, носяться з баранчиками. «Хто хоче навчитися, ми того навчимо. Сільське господарство — це життя», — кажуть працівники ферми. «А всім жінкам бажаємо гарного настрою, натхнення, отримувати задоволення від праці, а головне, щоб закінчилася війна».

Батьки були категорично проти професії ветеринар!

*Скряга Валентина Миколаївна,
начальник Краматорської міської державної лікарні ветеринарної медицини*

Я з дитинства дуже любила та люблю тварин і по закінченню школи хотіла вступити до ветеринарного закладу. Але мої батьки були категорично проти цієї професії. Мама казала: «Ти що, хочеш коровам хвости крутити!» І відправили мене в з подругою складати іспити до вступу на економічний факультет у Кримському вищі. Треба було здати усні іспити та письмовий твір. Так от усні предмети я здала, а письмовий твір писала за подругу. Свій же листок здала майже порожній, тому що навчатись там я не хотіла.

Потім мама так і не розуміла, як я шкільна відмінниця з російської мови та літератури не написала твір з цих предметів. Ця ситуація так і залишилась не розгаданою для моїх батьків, а я пішла працювати птахофабрику біля дому.

Мені дуже подобалось спостерігати, за працею ветлікаря птахофабрики. Періодично я допомагала розчиняти вакцини. Це була наша таємниця з головним лікарем, тому що я не мала ветеринарної освіти, але мені було цікаво і я її вмовила. Так і розпочався мій шлях до ветеринарної медицини, через

заборону батьків. Згодом знову прийшов період вступу до вишу. Я цілий рік готувала батьків, що ветеринарія моє покликання. І я таки перемогла! Разом з батьком ми віднесли документи до Харківського зооветеринарного інституту ім. Борисенко. Не дивлячись на те, що на той час був конкурс 8 чоловік на одне місце, я вдало здала іспити, та стала студенткою.

У Краматорській лікарні ветеринарної медицини працюю з 1992 року. Спочатку працювала старшим лікарем амбулаторного прийому тварин. В основному допомага-

ла домашніми тваринам: котикам та собачкам, але з сільськогосподарським тваринами також працювала. Одного разу була така історія. На прийом прийшла старенька бабуся, яка на ринку купила підрощених курчат, казала, що вони дуже кволі, погано їдять, падають на ніжки. Я порадила їй обробити їх від гельмінтів та давати вітаміни «Тривіт» у масляному розчині.

Так як у бабусі їх було лише 15 голів, то я порадила давати краплі безпосередньо з розрахунку на одну голову, в дзьобик, а не в корм.

Кажу бабусі; «Почнете давати по дві краплі на одну голову протягом семи днів, потім прийдете, я огляну курчаток і може ще добавимо до раціону деякі сухі добавки». Минуло сім днів, приходить бабуся знову до мене на прийом

вся у сльозах. Принесла мені курча. І тут я завмерла! Курча було все жирне, голова замаслена, ледь ходить. А суть в тому, що старенька сприйняла мої слова буквально» давати вітаміни на одну голову», і не розчула, що треба капати препарат у дзьобик, а капала на голову курчаті!! Ледь виходили тих пташеняток.

Ще пам'ятаю, колись на вигоні брали кров на дослідження лейкозу та бруцельозу у ВРХ. Жінка тримає голову корові, а я колю голкою у вену. Тут корова як смикнеться, топне ногою і ставить свою ногу на мою. А земля на вигоні, де паслись корови була м'яка після дощу і моя нога лишилась під копитом корови. Раптово з'явився такий сильний біль у ступні, в мене аж мимо волі потекли сльози. А я ж у цей момент роблю забір крові!

І відійти не можу бо нога придавлена і кров же ш тече у пробірку. В цей час жіночка каже: «Доню, бачу як тобі жалко мою корівку, що навіть сльозки потекли...»

Та які б випадки не траплялися, я дуже люблю свою професію.

Щовечора з роботи на мене вдома чекають домашні улюбленці. Великий дев'ятирічний ротвейлер Нік, який має нагороди з виставок. Дворічний стафорширський тер'єр Дженні та маленький диванний песик Барні. Головує над усіма кіт Геркулес. Він хазяїн дому. У моїй сім'ї дуже любить тварин. Всі тваринки вакцинуються згідно календаря щеплень, всі чіповані. Ми беремо їх із собою у літні подорожі.

На початку роботи в лікарні я багато тварин приносила до дому. Мені було дуже шкода коли господарі хотіли їх приспати. Така вже натура ветеринарного лікаря — прихистив би всіх тварин.

Під час навчання в ветеринарному інституті я відкрила для себе коней. На території студмістечка була кінно — спортивна база, де я займалась верховою їздою, чистила коней.

Я обожнюю цих тварин, адже і сама народилась в рік коня. Зараз із задоволенням відвідую приватну конюшню на території Слов'янського району. Мого улюбленого коня звать Аристотель. Він сильний, красивий, граційний та надзвичайно добрий.

Про професію ветеринарного лікаря можна говорити годинами, адже ми лікуємо людство, а лікарі гуманної медицини людину. Так сказав великий вчений Павлов І. П.

Бажаю всім жінкам, лікарям ветеринарної медицини, на сам перед здоров'я та наснаги Наша професія дає людям радість, адже ми рятуємо їхніх улюбленців, які приносять радість їм та оточуючим. Людина, яка не любить тварин, груба душею, ніколи не буде мати співчуття до тварин, тому що тварини радіють щиро, коли бачать добру та чуйну людину, а вони це відчують дуже добре.

Унікальна лабораторія посеред Херсонських степів.

*Божко Тетяна Анатоліївна,
Начальник Чаплинської міжрайонної державної
лабораторії ветеринарної медицини*

На території Херсонщини розташоване невеличке селище Чаплинка, де живуть працьовиті люди, які займаються сільським господарством.

Саме тут знаходиться одна з найкращих ветеринарних лабораторій Херсонської області, Чаплинська міжрайонна державна лабораторія Держпродспоживслужби України. Яка обслуговує два райони Каланчацький і безпосередньо Чаплинський.

В лабораторії є чотири відділи бактеріологічний, серологічний,

хіміко-токсикологічний, а також лабораторії ВСЕ на ринках.

У лабораторії працюють 12 фахівців: 4 лікарів ветеринарної медицини, 5 лаборантів, 3 санітари, 2 бухгалтери. З поміж усіх жінок, тільки один чоловік, лаборант серологічного відділу пан Сергій.

Ветеринарні лікарі та лаборанти проводять дослідження не лише з біоматеріалом а й з продуктами харчування. Зокрема серологічний відділ проводить дослідження сироваток крові від сільськогосподарських тварин на такі захворювання як лейкоз, бруцельоз, лептоспіроз, лістеріоз, інфекційний епідидиміт, напруга імунітету хвороби ньюкасла птиці; а бак відділ проводить дослідження на сказ.

В Херсонській області лише дві установи проводять такі дослідження: центральна Херсонська і Чаплинська лабораторія. Саме вони виявляють позитивні випадки сказу не лише у собак і котів, а й у сільськогосподарських, диких м'ясоїдних тварин, єнотовидних собак, лисиць, вовків.

Лабораторія оснащена унікальним мікроскопом «ЛЮМ». Хоча йому вже більше тридцяти років, він не разу не підвів фахівців. Працівниці з ніжністю розповідають про мікроскоп — антикваріат і пишаються їм. Такої техні-

ки вже і не знайдеш в Україні.

Під керівництвом наймудрішого спеціаліста закладу, пані Божко Тетяни Анатоліївни, колектив лабораторії щодня працює на передовій у боротьбі з зооантропонозними інфекціями.

Хто хоч раз стикався з працею у лабораторіях розуміє, що це праця не медова. Тендітні дівчата працюють з трупами тварин, нутрощами, кров'ю, відрізнаними головами.

Адже наприклад, тільки по зрізам головного мозку можна поставити діагноз сказ.

Ми запитали у спеціалістів Чаплинської лабораторії чому жінки обирають таку складну професію? «В кожного свої причини: хтось пішов по династії, хтось хотів стати лікарем. Але не вийшло, хтось любить братів наших менших, але справжня любов до професії приходить після того як починаєш працювати. З труднощами боремося своїми силами», — посміхаючись відповідають жіночки.

Так як представниці мешкають в селищі міського типу, то майже кожна має дома господарство. Тримають свиней, корів, нутрій, кроликів, кур, індиків, гусей, котів, собак, навіть екзотичних тварин. При цьому і сама територія лабораторія дуже затишна тоне у квітах півонії та троянд, у черешнях та яблунях. Охайні господині слідкують за всім і шлють свої вітання до жіночого дня українським жінкам:

*Пісень отих що лиш весна співає
І музики, що награвать ліси
І квітів тих що раз лиш розквітають
І повні пригоринні здоров'я і краси!*

Він полетів, а котик залишився...

Начальник прикордонного інспекційного пункту ветеринарної медицини «Аеропорт-Харків» Яна Михайлівна Хворост

Як розповідає Яна Михайлівна, свою майбутню професію вона обрала ще в дитинстві. Малечею підгодовувала кошенят та цуценят, будувала їм хатинки у дворі. А подорослішав, без вагань обрала спеціальність лікар ветеринарної медицини у Харківській зооветеринарній академії.

З ностальгією та острахом згадує студентське життя, коли разом з подругою уночі рятували збитих та поранених тварин. Несли безпритульних собак до студентської ветлікарні, зашивали рани, капали ліки, годували.

Зараз Яна Михайлівна охороняє повітряні кордони України від зооантропонозних

інфекцій. Саме через її підрозділ харків'яни та гості нашої країни отримують дозвіл на подорожі з домашніми улюбленцями. Всі тваринки: і собачки, і котики, і папуги повинні мати ветеринарні документи, аналізи на титр-антитіл до сказу та чіпування. Нажаль, бувають випадки, коли власники тварин про це забувають. І колективу ветеринарного пункту «Аеропорт-Харків» доводиться вислухувати багато речей і бачити багато сліз. Спеціалісти завжди готові прийти на допомогу забудькуватим власникам тварин. Але інколи легковажність та безвідповідальність власників, брак часу до вильоту, просто не дозволяють цього зробити. Яна Михайлівна розповідає, що були поодинокі випадки, коли власники просто залишали своїх улюбленців у холі аеропорту.

Нещодавно, студент-лівець хотів вивезти котика на батьківщину без жодних ветеринарних документів. Йому було відмовлено у перевезенні тварин, адже на борт літака авіакомпанія у жодному разі не візьме таку тварину. Чоловік просто покинув свого улюбленця у кабінеті ветеринарної служби. Котика могли просто вигнати на вулицю, чи здати до притулку. Але добре серце Яни Михайлівни не могло такого допустити. Тваринку нагодували, облаштували їй місце у кабінеті очільниці та почали шукати нового господаря, який ніколи не покине беззахисного хвостатика. Не встиг кіт звикнути до гулу літаків,

як знайшлося аж три претенденти на нового господаря. Обирали жорстко: де житиме, що буде їсти, з ким спати. Віддали муркотика дівчині, яка давно мріяла про хатнього улюбленця.

У самої пані Яни удома пес Лесик, породи карликовий пудель. Він король дивану та головнокомандуючий кухні. Ще є кіт Давид Маркович Гоцман, який гордо носить ім'я улюбленого героя серіалу «Ліквідація». Він так само принциповий та характерний, як і його кіногерой.

На передодні жіночого свята ми запитали у Яни Михайлівни, чого вона бажає всім жінкам? «Напевне завжди залишатися собою, вірити у свої сили та вміти радіти простим речам від аромату кави до муркотіння kota», відповіла пані та швидко пішла до кабінету, біля якого вже стояли люди з песиком на руках.

Шановні, любі, прекрасні, чудові, кохані жінки!

Ваша енергія, відповідальність, активна життєва позиція несуть у світ злагоду, добро та любов.

Ми схиляємось перед головним жіночим талантом – віддавати себе, свої найкращі якості близьким людям. Ви даєте нам, чоловікам, нові сили, допомагаєте стати кращими, добрішими, впевненішими в собі. Для цього необхідний особливий жіночий такт, інтуїція, терпіння, витримка, напруження душевних сил – ті дивовижні якості, яких часто так не вистачає нам, чоловікам.

Від усієї душі бажаємо Вам здійснення усіх життєвих планів, надій і мрій! Нехай кожен день Вашого життя буде світлим і сонячним, дарує радість творчого натхнення, приємні несподіванки!

Колектив організації «ЗооКонтроль»

Запрошуємо до співпраці авторів наукових робіт та фахівців, яким не байдужий розвиток ветеринарної медицини в Україні

Контакти редакції:

Прес-служба ГО «ЗооКонтроль» 068–179–29–50 zoocontrol1@gmail.com

